

prima instanță: G. Moscalciuc

dosarul nr: 2rac-291/14

instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăuț

## ÎNCHEIERE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul migrație și azil al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Biroului migrație și azil al Republicii Moldova împotriva Universității de Stat din Moldova cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Biroul migrație și azil al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 08 mai 2013, Biroul migrație și azil al RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva Universității de Stat din Moldova cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 octombrie 2012 de către CGP mun. Chișinău a fost emisă decizia nr. 16 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului Republicii Ghana, Dominic Adakanu, despre care fapt i-a fost adus la cunoștință străinului, sub semnătură cu înmânarea deciziei nominalizate.

Menționează că motivul care a stat la baza emiterii acestei decizii, a fost faptul că Dominic Adakanu, nu a respectat prevederile art. 4 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Afirmă că conform deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, străinul Dominic Adakanu a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 5 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei, fapt care nu l-a respectat.

Sușine că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, în adresa Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost înaintat demers cu privire la luarea în custodie publică a cetățeanului Republicii Ghana, Dominic Adakanu pe un termen de până la 30 zile, cu plasare în Centrul de plasament temporar al străinilor al Biroului migrație și azil al MAI.

Ca urmare, la 28 decembrie 2012, conform hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Dominic Adakanu a fost luat în custodie publică și plasat în Centrul de plasament temporar al străinilor.

Totodată, Adakanu Dominic a solicitat să-i fie acordată asistență pentru a fi reîntors în țara de origine, deoarece nu dispune de surse financiare.

Cu referire la art. 71 alin. (2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, indică că în cadrul examinării cazului, s-a stabilit că Dominic Adakanu a sosit pe teritoriul Republicii Moldova la invitația Universității de Stat din Moldova (invitația nr. 032988 din 22 august 2011) și nu dispune de mijloace financiare pentru a se întoarce în țara de origine.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (2) al Legii nominalizate a fost trimisă solicitare la Universitatea de Stat din Moldova pentru acoperirea cheltuielilor de îndepărtarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului Republicii Ghana, Dominic Adakanu, născut la 20 octombrie 1976.

Afirmă că Universitatea a remis răspunsul nr. 01/782 din 28 martie 2013 prin care a refuzat să acopere cheltuielile de îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului Republicii Ghana, Dominic Adakanu.

Susține că Dominic Adakanu nu avea acte de identitate, din care motiv a fost efectuată interpellare la Ambasada Republicii Ghana din Moscova, care la rândul său a eliberat titlu de călătorie, iar la 11 aprilie 2013 de către Biroul migrație și azil a fost procurat bilet avia în sumă de 11987 lei, pentru reîntoarcerea cetățeanului Republicii Ghana, Dominic Adakanu, în țara de origine. La 12 aprilie 2013 ultimul a fost îndepărtat de pe teritoriul țării.

Indică că urmare a discuțiilor purtate cu reprezentanții USM și a răspunsului primit de la această instituție, nu a fost posibil de soluționat litigiul pe cale amiabilă.

Solicită obligarea pârâtului să restituie suma de 11987 lei în bugetul Biroului migrație și azil al MAI.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 octombrie 2013 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de Biroul migrație și azil al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 martie 2014 Biroul migrație și azil al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârii primei instanțe și instanței de apel, considerând că Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău nu a apreciat corect norma materială și eronat a făcut referință la art. 6 și art. 8 ale Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2011, care prevăd condițiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova și nepermiterea intrării în Republica Moldova.

Consideră că norma materială în acest caz este art. 71 alin. (2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, conform căruia, dacă străinul nu dispune de mijloace financiare și a intrat în Republica Moldova în baza unei invitații, cheltuielile le suportă persoana fizică sau juridică care a invitat străinul, iar art. 6 și art. 8 ale Legii menționate nu au nici-o tangență cu pricina.

Afirmă că instanța a interpretat eronat termenul de valabilitate a invitației, prin acest termen se subînțelege timpul în care străinul urmează a se adresa la misiunile

diplomatice și nu este un termen de valabilitate, or, nu poate să fie viza valabilă, iar invitația cu termen de valabilitate expirat, este un non-sens.

Sușține că deși reprezentantul BMA în cadrul judecării pricinii a făcut distincția și a explicat diferența între o invitație și un document de trecere a frontierei de stat, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău nu a luat în considerație acest fapt și eronat a aplicat legea materială.

Invocă că Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău s-a bazat pe prevederile art. 237 CPC, care este abrogat și ca urmare, hotărârea instanței este în contradicție cu art. 239 CPC și nu corespunde prevederilor acestuia.

Menționează că instanța de apel a făcut constatare asupra faptului că invitația a fost remisă prin e-mail străinului invitat, ceea ce nu corespunde realității, deoarece invitația se prezintă în original la oficiile diplomatice ale Republicii Moldova peste hotare pentru obținerea vizei.

La fel, instanța de apel a mai stabilit că termenul de valabilitate a invitației a expirat și din acest motiv străinul nu a fost înmatriculat la studii, ceea ce constituie o interpretare eronată, deoarece invitația nu este un document de trecere a frontierei de stat sau o viză și odată ce a fost obținută viza în baza acestei invitații nu se mai poate pune în discuție termenul de valabilitate a invitației.

Indică că instanța de apel face referință la art. 6 și art. 8 ale Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, ceea ce nu este relevant speței, deoarece la momentul intrării în țară străinul de jure întrunea condițiile acestor norme. Revenirea la normele acestor articole nu este admisibilă deoarece străinul a intrat legal în țară. Vinovată de această situație se face USM, deoarece trebuia să informeze MAEIE, BMA și Poliția de frontieră despre faptul revocării invitației, neadmiterii eliberării vizei și nepermitterii intrării în țară, dacă nu avea de gând să înmatriculeze străinul la studii și nu se ajungea la situația de ședere ilegală a acestui străin.

Invocă că instanța de apel nu a luat în considerație și nu s-a expus asupra faptului că prima instanță s-a bazat pe prevederile art. 237 CPC, care este abrogat.

Menționează că USM a semnat cererea de eliberare a invitației în care și-a asumat pe deplin obligațiunile ce-i revin în conformitate cu Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2011.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele pricinii și nu au apreciat obiectiv probele administrate la dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa părților la 11 februarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 608 (f. d. 77).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 25 martie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul migrație și azil al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Biroul migrație și azil al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul migrație și azil al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Biroul migrație și azil al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Vera Macinskaia  
Dumitru Mardari